

Epistola Sfântului Apostol Pavel întâia către Timotei

1

Salutare. Avertisment împotriva falselor învățături. Mulțumiri pentru mila Domnului.

¹ Pavel, apostol al lui Iisus Hristos după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a lui Iisus Hristos, nădejdea noastră,

² către Timotei, adevărat fiu în credință: Har, milă, pace de la Dumnezeu-Tatăl și de la Hristos Iisus, Domnul nostru.

³ Când am plecat în Macedonia te-am îndemnat să rămâi în Efes ca să le poruncești unora să nu învețe învățături străine¹,

⁴ nici să ia aminte la basme și la genealogii fără de sfârșit², care aduc mai degrabă certuri³ decât iconomia⁴ lui Dumnezeu cea întru credință;

¹Altele decât aceea pe care o propovăduiește Pavel.

²= Speculațiile iudaizanților asupra unor încrengături genealogice ale patriarhilor și ale altor personaje din Vechiul Testament, menite să complice lucrurile și să-L așeze pe Iisus Hristos în umbră.

³= Dispute; controverse; încrucișări de păreri și cuvinte, de cele mai multe ori sterile.

⁴= Planul lui Dumnezeu pentru mântuirea omului și grija Sa ca acesta să se plinească.

⁵ iar ținta poruncii „aceleia” este iubirea din inimă curată, din conștiință bună și din credință nefățarnică,

⁶ de la care unii, îndepărtându-se, s’au abătut spre vorbărie deșartă;

⁷ vrând ei să fie învățători ai legii, nu înțeleg nici ceea ce spun, nici cele pe care le susțin cu atâta tărie.

⁸ Noi însă știm că legea-i bună dac’o folosești legal⁵;

⁹ știind aceasta, că legea nu-i pentru cel drept, ci pentru cei fărădelege și nesupuși, pentru cei necredincioși și păcătoși, pentru necuvioși și spurcați, pentru ucigașii de tată și ucigașii de mamă, pentru asasini,

¹⁰ pentru cei desfrânați, pentru sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru cei mincinoși, pentru cei ce jură strâmb și pentru tot ceea ce se împotrivește învățăturii sănătoase

¹¹ după Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu, care mi-a fost încredințată mie.

¹² Mulțumesc Celui ce m’a întărit, lui Hristos Iisus, Domnul nostru, că m’a socotit credincios⁶ prin aceea că m’a

⁵Literal: dacă cineva se folosește de ea potrivit legii; în conformitate cu ceea ce spune legea însăși.

⁶= Fidel; demn de încredere.

pus să-I slujesc,

¹³ pe mine, cel ce mai'nainte eram blasfemiator și prigonitor și batjocoritor. Dar am fost miluit, fiindcă'ntru necredință am făcut-o din neștiință⁷;

¹⁴ și harul Domnului nostru cu'mbelșugare a prisosit împreună cu credința și cu iubirea cea întru Hristos Iisus.

¹⁵ Vrednic de crezare și de toată primirea este cuvântul că Iisus Hristos a venit în lume să-i mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu;

¹⁶ dar pentru aceasta am fost eu miluit, ca mai întâi în mine să-Și arate Iisus Hristos toată îndelunga Sa răbdare, ca o pildă pentru cei ce vor crede în El spre viața veșnică.

¹⁷ Iar Împăratului veacurilor, nemuritorului, nevăzutului, unicului Dumnezeu, cinste și slavă în vecii vecilor! Amin.

¹⁸ Această poruncă îți încredințez, fiule Timotei, potrivit profețiilor făcute mai'nainte asupra-ți⁸, ca'ntru ele⁹ să te lupți lupta cea bună,

¹⁹ având credință și conștiință bună. Pe aceasta „din urmă” lepădând-o unii, și-au pierdut credința¹⁰;

²⁰ între ei sunt Imeneu și Alexan-

⁷Necredința – nu prin refuzul de a crede, ci prin absența revelației – este izvor al ignoranței și, ca urmare, circumstanță atenuantă acordată de Dumnezeu celor ce, în interiorul ei, săvârșesc răul: „De nu le-aș fi spus, păcat n'ar avea” (In 15, 22). Pavel se referă la atitudinea și faptele lui de dinainte de convertire.

⁸Din 4, 14 reiese că hirotonia lui Timotei fusese precedată sau însoțită de unele revelații profetice, receptate de Pavel.

⁹= Inspirat de acele profeții; grație lor.

¹⁰Textual: și-au văzut credința naufragiind; au făcut din credința lor o epavă.

dru, pe care i-am dat Satanei¹¹ ca să se'nvețe să nu blasfemieze.

2

Învățăături despre credință.

¹ Așadar, înainte de toate vă îndemn să faceți cereri, rugăciuni, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii,

² pentru împărați și pentru toți cei ce sunt în înalte dregătorii, ca să petrecem viața pașnică și liniștită, întru toată cuvioșia și bunăcuviința;

³ că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

⁴ Cel ce voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină.

⁵ Căci unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: Omul Hristos Iisus,

⁶ Cel ce S'a dat pe Sine preț de răscum-părare pentru toți – mărturia, la vremea ei¹.

⁷ Spre aceasta am fost eu pus propovăduitor și apostol – spun întru Hristos adevărul, nu mint –, învățător neamurilor întru credință și adevăr.

⁸ Așadar, vreau ca bărbații să se roage în tot locul, ridicând mâini sfinte, fără mânie și fără șovăire.

⁹ Tot așa și femeile, în îmbrăcăminte cuviincioasă, cu sfială și cumișenie să

¹¹Formulă (încă incertă) de excludere din comunitate, pedeapsă care însă îi lăsa celui vinovat șansa unei reabilitări târzii; vezi 1 Co 5, 5.

¹Mărturia (aici, în înțelesul: proba, dovada supremă) este însăși jertfa lui Hristos, care a fost adusă la „plinirea vremii” (Ga 4, 4) adică la timpul rânduit de planul lui Dumnezeu pentru mântuirea omului.

se împodobească: nu cu împletituri de păr și cu aur sau cu mărgăritare sau cu vestminte scumpe,

10 ci cu fapte bune, așa cum li se cuvine unor femei care fac mărturie de evlavie.

11 Femeia să asculte învățătura'n liniște, cu toată supunerea.

12 Eu nu-i îngădui femeii nici să învețe pe altul, nici să aibă stăpânire asupra bărbatului, ci să stea'n liniște.

13 Fiindcă Adam a fost zidit întâi, apoi Eva;

14 și Adam n'a fost amăgit; dar femeia, fiind amăgită, s'a făcut călcătoare de poruncă.

15 Ea însă se va mântui prin naștere de copii, dacă cu simplitate² rămâne'n credință, în iubire și'n sfințenie.

3

Înșușirile episcopilor. Înșușirile diaconilor. Taina credinței noastre.

1 Vrednic de crezare este cuvântul¹: De pofteste cineva episcopie, bun lucru doarește.

2 Trebuie însă ca episcopul să fie fără prihană, bărbat al unei singure femei², veghetor asupra-și, măsurat, cuviincios, primitor de străini, destoinic să-i învețe pe alții,

²= Cu modestie; cu măsurată conștiință de sine.

¹Ca și la 1, 15, sintagma trebuie înțeleasă: e sigur ceea ce s'a spus; sau: un lucru e cert.

²Celibatul episcopilor, recrutați dintre călugări, e o practică mai târzie a Bisericii, încă necunoscută în vremea lui Pavel; accentul cade pe monogamie și pe căsătoria unică.

3 nu bețiv, nu bătăuș, ci potolit, nu certăreț, nu iubitor de argint,

4 bine chivernisindu-și casa lui, avându-și copiii ascultători cu toată bunăcuviința

5 – că dacă cineva nu știe să-și rânduiască propria sa casă, cum va purta grijă de Biserica lui Dumnezeu? –;

6 să nu fie de curând botezat³, ca nu cumva, orbit de trufie, să cadă în osânda diavolului⁴.

7 Dar trebuie să aibă mărturie bună de la cei din afară⁵, ca nu cumva să cadă în ocară și'n cursa diavolului.

8 Diaconii, de asemenea, să fie cuviincioși⁶, nu vorbind în doi peri, nu dedați la vin mult, nu agonisitori de câștig rușinos,

9 păstrând taina credinței în cuget curat.

10 Dar și aceștia să fie mai întâi puși la încercare; apoi să fie făcuți diaconi, dacă sunt fără prihană.

11 Femeile, de asemenea, să fie veghetoare asupra-le, nu clevetitoare, cum-pătate, credincioase întru toate.

12 Diaconul⁷ să fie bărbat al unei singure femei, să-și chivernisească bine casa și pe copiii săi.

13 Fiindcă cei ce-și fac bine slujba, rang bun își dobândesc și mult curaj în credința cea întru Hristos Iisus.

³Literal: neofit; prea nou (fără suficientă vechime) în trebile bisericesti.

⁴= În aceeași osândă cu diavolul, a cărui cădere a fost pricinuită de păcatul său capital: trufia.

⁵= De la necreștini.

⁶= Demni; respectabili; serioși.

⁷În original, substantivul e la plural; în românește e preferabil singularul generic (ca în versetul 2).

¹⁴ Pe acestea ți le scriu nădăjduind să vin la tine cât de curând;

¹⁵ dar dacă zăbovesc, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului-Celui-Viu, stâlp și temelie a adevărului.

¹⁶ Și'ntr'adevăr⁸, mare este taina credinței celei bune: Fost-a El⁹ arătat în trup¹⁰, îndreptățit în Duh¹¹, văzut de îngeri¹², propovăduit între neamuri, crezut în lume, înălțat întru slavă.

4

Prezicerea lepădării de credință. Bunul slujitor al lui Iisus Hristos.

¹ Dar Duhul grăiește lămurit că'n vremile cele de apoi unii se vor îndepărta de la credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile demonilor

² prin fățărnicia unor mincinoși însemnați cu fierul roșu în propriile lor cugete¹.

³ Aceștia opresc de la căsătorie și de la unele bucate pe care Dumnezeu le-a făcut ca din ele să se împărtășească cu mulțumire cei ce cred și au cunoscut adevărul;

⁴ fiindcă tot ce a făcut Dumnezeu este bun, și nimic nu e de lepădat dacă se ia

⁸Cuvântul original e mai cuprinzător: adevăr omologat; acceptat și mărturisit de toată lumea; evident; fără puțință de contestare. Ceea ce urmează e un imn de o mare densitate și frumusețe, intrat și în cântarea bisericască.

⁹Iisus Hristos.

¹⁰La naștere.

¹¹La botez.

¹²La înviere.

¹Asemenea criminalilor și sclavilor evadați, care purtau pe trup, spre identificare, un anume semn făcut cu fierul înroșit în foc.

cu mulțumire:

⁵ căci se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

⁶ Punându-le pe acestea înaintea fraților, vei fi bun slujitor al lui Hristos Iisus, hrănit cu cuvintele credinței și ale buneii învățături căreia i-ai urmat.

⁷ Iar de basmele cele lumești și băbești ferește-te. Întrece-te zilnic² în credința cea bună;

⁸ căci zilnica'ntrecere trupească e'ntru puțin folositoare, dar credința cea bună e folositoare'ntru totul, având ea făgăduința vieții de acum și a celei viitoare³.

⁹ Vrednic de crezare e cuvântul, și de toată primirea;

¹⁰ fiindcă spre aceasta ne și ostenim și suntem ocărăți și ne luptăm, că ne-am pus nădejdea'n Dumnezeu-Cel-Viu, Care este Mântuitor al tuturor oamenilor, mai ales al credincioșilor.

¹¹ Pe acestea poruncește-le și învață-le.

¹² Nimeni să nu-ți disprețuiască tineretea; dimpotrivă, fă-te credincioșilor pildă în cuvânt, în purtare, în iubire, în duh, în credință, în curăție.

¹³ Până ce voi veni eu, îndeletnicește-te cu citirea, cu îndemnul, cu învățarea⁴.

¹⁴ Nu nesocoti harul care este întru tine⁵, care ți s'a dat prin profeție⁶ cu

²Foarte exact: exersează-te; antrenează-te (asemenea unui gimnast care înregistrează progrese zilnice).

³Antrenamentul fizic e util numai pentru viața de acum, dar exercițiul spiritual e util pentru amândouă.

⁴Activitățile publice ale lui Timotei: a citi Scriptura cu voce tare și a o explica; a-i îndemna pe credincioși la fapta bună (desigur, preocupări curente, pe care Pavel doar i le amintește).

⁵= Darul hirotoniei.

⁶Vezi nota de la 1, 18.

punerea mâinilor preoțimii⁷.

¹⁵ Pe acestea pune-le la inimă; de acestea ține-te, pentru ca propășirea ta să le fie vădită tuturor.

¹⁶ Ia aminte la tine însuși și la învățătura ta; stăruie în ele, căci făcând aceasta te vei mântui – și pe tine, și pe cei ce te ascultă.

5

Datorii față de alții.

¹ Pe cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un părinte; pe cei mai tineri, ca pe frați;

² pe femeile bătrâne, ca pe mame; pe cele tinere, ca pe surori, în toată curăția.

³ Pe văduve cinstește-le, pe cele cu adevărat văduve.

⁴ Iar dacă o văduvă are copii sau nepoți, ei să se învețe mai întâi să-și dovedească evlavia față de propria lor familie¹ și să-și răsplătească părinții, fiindcă bun este lucrul acesta și primit înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Cea cu adevărat văduvă și rămasă singură și-a pus nădejdea'n Dumnezeu și stăruiește'n cereri și'n rugăciuni noaptea și ziua;

⁶ iar cea care trăiește'n desfătări, deși trăiește, e moartă.

⁷ Poruncește-le și aceasta, pentru ca ele² să fie la adăpost de orice învinuire.

⁷Termen generic pentru „colegiul preoților”, în care se includ și episcopii menționați la 3, 2 și urm. Mai mult, din 2Tim 1, 6 reiese că la hirotonia lui Timotei a participat însuși Pavel.

¹Literal: față de propria lor casă. În limbajul Noului Testament, „casă” înseamnă totalitatea membrilor familiei (vezi nota de la 1 Co 1, 16).

²Ele: adevăratele văduve (cele care merită

⁸ Dacă însă cineva nu poartă grijă de ai săi, și mai ales de cei din casa lui, acela s'a lepădat de credință și e mai rău decât un necredincios.

⁹ Pentru ca o văduvă să fie înscrisă ca atare, ea trebuie să aibă cel puțin șaizeci de ani, să fi fost femeia unui singur bărbat,

¹⁰ să aibă mărturie pentru faptele ei frumoase: dacă a crescut copii, dacă i-a ospetit pe cei străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă i-a ajutat pe cei strâmtorați, dacă s'a dăruit pe sine întregii fapte bune.

¹¹ Dar pe văduvele tinere îndepărtează-le³; că atunci când dorințele le abat de la Hristos, vor să se mărite

¹² și osândă-și iau asupra-le, pentru că și-au călcat credința cea dintâi⁴;

¹³ în același timp însă, leneșe fiind, se învață să umble din casă'n casă; și nu numai că sunt leneșe, dar sunt și guralive și iscoditoare, vorbind ce nu trebuie.

¹⁴ Așadar, eu vreau ca văduvele tinere să se mărite, să aibă copii, să-și vadă de casă și să nu-i dea potrivnicului nici un prilej de ocară;

¹⁵ că unele s'au și abătut pe urmele Satanei.

¹⁶ Dacă un credincios sau o credincioasă are „în îngrijire” văduve, să le stea într'ajutor, pentru ca Biserica să nu fie împovărată, ci să le ajute pe cele cu adevărat văduve.

cinstire și sprijin material). Pavel stabilește criteriile vizibile pentru determinarea celor două categorii: felul lor de viață.

³Adică: refuză înscrierea lor în evidența văduvelor din subsistența Bisericii.

⁴= Făgăduința inițială de a fi femeia unui singur bărbat.

17 Preoții care cârmuiesc bine să se învrednicească de îndoită cinste⁵, mai ales cei ce se ostenesc cu cuvântul și cu învățătura;

18 că zice Scriptura: Să nu legi gura bolului care treieră; și: Vrednic este lucrătorul de plata sa.

19 Pâră împotriva preotului să nu primești, fără numai de la doi sau trei martori.

20 Pe cei ce păcătuiesc muștră-i de față cu toți, pentru ca și ceilalți să aibă teamă.

21 În fața lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos și a îngerilor celor aleși⁶ te conjur ca pe acestea să le păzești fără gând precumpănit,⁷ nimic făcând cu partinire.

22 Nu-ți pune degrabă mâinile peste nimeni, nici nu te face părtaș la păcatele altora. Păstrează-te curat.

23 De acum nu bea numai apă, ci folosește puțin vin, din pricina stomacului tău și a deselor tale slăbiciuni.

24 Păcatele unor oameni sunt învederate, mergând înaintea lor la judecată; ale altora însă se ivesc după ea.

25 Tot așa și faptele cele bune sunt învederate, iar cele ce sunt altfel nu pot fi ascunse.

⁵Originalul sugerează și ideea de îndoită răsplată; remunerație dublă (vezi și versetul următor).

⁶Îngerii aleși, în opoziție cu cei căzuți; ei Îl vor însoți pe Domnul la A Doua Sa Venire (cf. Mt 25, 31).

⁷= Fără prejudecată sau preconcepție; fără ca balanța judecății să se incline dinainte în favoarea cuiva.

6

**Datorii față de alții (continuare).
Învățătura mincinoasă. Adevărata bogăție. Lupta cea bună a credinței.**

1 Cei ce se află sub jug ca robi să-și socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, pentru ca numele lui Dumnezeu și învățătura să nu fie blasfemiate.

2 Iar cei ce au stăpâni credincioși, să nu-i disprețuiască pentru aceea că sunt frați; dimpotrivă, cu atât mai mult să-i slujească, tocmai fiindcă cei ce se bucură de slujirea lor sunt credincioși și iubiți. Învăță aceasta și îndeamnă!

3 Dacă cineva învață altă învățătură și nu se alipește de sănătoasele cuvinte ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura care e după credința cea bună,

4 acela este un orbit de trufie care nu știe nimic, dar care are boala întrebărilor și a certurilor de cuvinte, din care se nasc: invidie, ceartă, defăimări, bânuieli nedrepte,

5 necurmate ncrucișări de vorbe ale oamenilor stricați la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc că evlavia este un mijloc de câștig. De unii ca aceștia îndepărtează-te!

6 Evlavia e un mare câștig pentru cel ce se mulțumește cu ce are.

7 Că noi n'am adus nimic în lume, după cum e vădit că nici nu putem să ducem ceva;

8 dar dacă avem hrană și îmbrăcăminte, vom fi mulțumiți cu ele.

9 Dar cei ce vor să se îmbogățească, aceia cad în ispită și în cursă¹ și în

¹Literal: în plasă (în năvodul propriei lor bo-

multe pofte nebunești și vătămătoare, care-i cufundă pe oameni în ruină și în pierzare;

¹⁰ fiindcă iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor; pe care poftind-o unii cu înfocare, s'au rătăcit de la credință și de multe dureri au fost străpuși.

¹¹ Dar tu, omule al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri și urmărește dreptatea, evlavia, credința, iubirea, răbdarea, blândețea.

¹² Luptă-te lupta cea bună a credinței, cucerește viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care mărturisirea cea bună ai mărturisit în fața multor martori.

¹³ Înaintea lui Dumnezeu, Cel ce pe toate le aduce la viață, și înaintea lui Iisus Hristos, Cel ce'n fața lui Ponțiu Pilat a mărturisit mărturisirea cea bună, îți poruncesc:

¹⁴ să păzești Porunca neîntinată, la adăpost de orice'nvinuire, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

¹⁵ pe care la vremea ei o va arăta fericitul și unicul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor,

¹⁶ Cel ce singur are nemurire și locuiește întru lumină neapropiată², Cel pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut și nici nu poate să-L vadă; Lui fie-I cinstea și stăpânirea veșnică! Amin.

¹⁷ Celor bogați în veacul de acum³ poruncește-le să nu se semețească, nici

gății).

²Veche și frumoasă expresie românească pentru „lumină inaccesibilă”; esența luminoasă a lui Dumnezeu, în care creatura nu poate pătrunde, ea însă putând fi beneficiara „energiilor divine” izvorâte din ființa lui Dumnezeu.

³= În lumea aceasta (trecătoare).

să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeu-Cel-Viu, Cel ce pe toate le dă din belșug spre desfătarea noastră;

¹⁸ să facă binele, să se îmbogățească'n fapte bune; să fie darnici, cu inimă largă,

¹⁹ agonisindu-și bună temelie'n veacul viitor, ca să dobândească viața'ntr'adevăr veșnică.

²⁰ O, Timotei, păzește vistieria ce ți-a fost încredințată⁴, îndepărtează-te de vorbirile deșarte și lumești și de împotrivirile științei mincinoase;

²¹ pe aceasta mărturisind-o unii, s'au rătăcit de la credință. Harul fie cu tine! Amin.

⁴Depositum custodi; bun încredințat spre păstrare. Tezaurul doctrinar.